

Sygn. akt: X C 3682/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia Jolanta Sikorska
----------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2020 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. C.

przeciwko P.w W.

o odszkodowania z tytułu wypadków komunikacyjnych spory na tle ubezpieczeń OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z wyłączeniem spraw o symbolu 014pz

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13 819,66 zł (trzynaście tysięcy osiemset dziewiętnaście złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 września 2018 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4757,37 zł (cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego kwotę 908,65 zł (dziewięćset osiem złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w przedmiocie wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt Ns 3682/18

UZASADNIENIE

T. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. w W. kwoty 14.705,28 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa tj. 27 września 2018 oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 8 maja 2018 uszkodzeniu uległ należący do niej samochód marki P. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia – obywatel niemiecki posiadał ubezpieczenie swej odpowiedzialności cywilnej w (...) towarzystwie (...), w związku z czym (...) SA, działając jako korespondent P., podjął się czynności likwidacyjnych w ramach polisy OC sprawcy zdarzenia. W toku postępowania likwidacyjnego, w oparciu o oględziny pojazdu, ustalono koszt jego naprawy na 4.183,04 zł netto. Jednakże powołany przez powódkę rzeczoznawca samochodowy na podstawie dokumentacji dostarczonej mu przez powódkę ustalił, że ustalając wartość szkody zanizowano koszt naprawy poprzez zastosowanie rażąco niskich stawek za roboczogodzinę naprawy, nieuzasadnionych potrąceń, części alternatywnych o najniższym (nieadekwatnym) stopniu jakości a także niewłaściwą technologię naprawy. Ustalenia tego rzeczoznawcy szacowały koszt naprawy pojazdu na 13.898,32 zł netto. W związku ze szkodą powódka była zmuszona nająć pojazd zastępczy. Mimo iż uzasadniony czas najmu wynosił zdaniem powódki 35 dni przy stawce 250,- zł za jeden dzień,

korespondent pozwanej spółki zwrócił powódce koszt najmu tylko za 29 dni, przyjmując stawkę dzienną na poziomie 140,- zł netto. Ponieważ wypłacona przez (...) kwota pokryła jedynie część szkody, w dniu 18 czerwca 2018 powódka wezwała korespondenta pozwanego do zapłaty odszkodowania powiększonego o koszt kosztorysu naprawy. (...) nie znalazło podstaw do zmiany swego dotychczasowego stanowiska i odmówiło zwrotu kosztów ekspertyzy prywatnej. Wezwanie do zapłaty powódka skierowała także bezpośrednio do pozwanej spółki, która wskazała że nie ingeruje w postępowania likwidacyjne prowadzone przez zakłady ubezpieczeń i nie zajmuje się rozstrzyganiem kwestii spornych związanych z likwidacją szkód. Pismem z 11. IX. 2018 (...) podtrzymał dotychczasowe stanowisko, wskazując iż brak kosztorysu ofertowego sporządzonego przez konkretny warsztat lub serwis uniemożliwia dopłatę odszkodowania. Jednakże (...) zwrócił powódce na jej wniosek kwotę 4.060,- zł tytułem kosztów pojazdu zastępczego za okres od 8 maja 2018 czyli daty zgłoszenia szkody do 6 czerwca 2018 czyli do dnia ustalenia zakresu uszkodzeń. Obowiązująca na rynku lokalnym średnia stawka za roboczogodzinę uwzględniająca pracochłonność napraw blacharsko – lakierniczych a także adekwatna do standardu warsztatu naprawczego powoda, kształtuje się na poziomie 100,- zł netto za jedną roboczogodzinę, nie zaś tylko 49,- zł za taką godzinę jak wskazuje korespondent pozwanego. Stawka za roboczogodzinę pozostaje w ścisłym związku do nakładów właściciela zakładu na utrzymanie i rozwój zakładu jak również jego wysoki standard. Samo istnienie możliwości naprawy szkody w warsztacie operującym niższymi stawkami nie rodzi po stronie poszkodowanego obowiązku likwidacji szkody w takim zakładzie. Ponadto zdaniem powódki zastosowane przez ubezpieczyciela 60% potrącenia na materiały lakiernicze nie znajduje żadnego uzasadnienia. Uwzględniony przez pozwanego współczynnik odchylenia przy lakierowaniu zmierza do określenia wartości lakieru bez narzutów na jego wartość stosowanych przez podmiot naprawiający. Jednakże skoro odszkodowanie ma odpowiadać poniesionej szkodzi, to winno odpowiadać cenom rynkowym jej usunięcia. Jakikolwiek potrącenia na materiały niezbędne do naprawy stoi także w sprzeczności z technologią naprawy producenta – nie stosują go także autoryzowane serwisy ani inne warsztaty naprawcze. Ponadto naprawa auta przy użyciu części oryginalnych jest prawem poszkodowanego. W kosztorysie pominięto zestawy montażowe niezbędne do naprawy zgodnie z technologią producenta zderzaka przedniego oraz błotnika przedniego. Wbrew stanowisku korespondenta pozwanego technologia producenta nie przewiduje naprawy kondensatora, który w przypadku uszkodzenia każdorazowo należy wymienić na nowy. Nie uwzględniono także elementów, które po demontażu nie nadają się do ponownego użycia tj. uszczelki pokrywy silnika oraz napisu na lewym błotniku. Bezzasadnie przewidziano 30 % rabat na ceny części zamiennych bowiem - z racji deliktowej podstawy odpowiedzialności ubezpieczyciela, brak podstaw do tego aby ubezpieczyciel mógł skutecznie domagać się przyjęcia przez poszkodowanego oferty korespondenta. R. udzielane przez warsztaty współpracujące z (...) nie dowodzą wysokości stawek stosowanych na rynku lokalnym ani nie obligują powódki do naprawy pojazdu w takim warsztacie. Poszkodowany nie ma obowiązku wyboru najtańszego warsztatu ani najtańszych części. Sprzeczne z przepisami jest uzależnianie przez ubezpieczyciela wypłaty odszkodowania od dokonania faktycznej naprawy lub jej udokumentowania. Sposób w jaki poszkodowany zadysponuje otrzymanym odszkodowaniem zależy wyłącznie od jego woli, nie musi w ogóle dokonywać naprawy po otrzymaniu odszkodowania. Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela pojawia się z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierza go naprawić. Skoro naprawa nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania to tym bardziej wypłata odszkodowania nie może być uzależniana od przedłożenia faktur naprawy. Wypłacone powódce odszkodowanie pozwoliło jedynie na dokonanie naprawy w podstawowym zakresie. Pojazd naprawiono systemem gospodarczym a stan sprzed zdarzenia objętego ubezpieczeniem nie został przywrócony. Celowymi i ekonomicznie uzasadnionymi wydatkami na najem pojazdu zastępczego refundowanymi przez ubezpieczyciela sprawcy szkody są także koszty najmu ponoszone w okresie koniecznym do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu. Okresem koniecznym jest czas bezpośrednio przypadający na zgłoszenie szkody, czynności likwidacyjne samodzielnie prowadzone przez ubezpieczyciela, czynności mieszczące się w ramach współdziałania stron w zakresie ustalania zakresu szkody, czas rzeczywistej naprawy i niemożność korzystania z rzeczy z racji naprawy. Technologiczny czas naprawy powoływany przez ubezpieczyciela ustalany jest na podstawie programów kosztorysowych, które jedynie modelowo uwzględniają sumę operacji naprawczych niezbędnych do przywrócenia stanu poprzedniego. Przyjęta przez (...) stawka dzienna zasadniczo odbiega od stawek rynku lokalnego kształtujących się od 180,- zł netto (M. C.) aż po 299,- zł netto (...). Do odszkodowania należnego powódce należy zaliczyć także koszt opinii prywatnej – ekspertyzy szacującej wartość szkody, bowiem zlecenie tej opinii było obiektywnie uzasadnione a związek ze szkodą – oczywisty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Nie zanegował swej legitymacji w sprawie. Zaprzeczył jednak jakoby wypłacone odszkodowanie (4.183,04 zł i 4.060,- zł) nie pokryło szkody - w tym należnych kosztów najmu pojazdu zastępczego - w całości, w szczególności zaprzeczył szkodzie na poziomie 13.898,32 zł bowiem w jego ocenie kalkulacja prywatnego rzeczoznawcy powódki wykracza poza celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na przywrócenie stanu pojazdu sprzed szkody. Za dopuszczalnością zastosowania wybranych części zamiennych z grupy Q, P i PJ przemawiają przede wszystkim wiek pojazdu (rocznik 2013) oraz stopień wyeksploatowania i prostota konstrukcji określonych części. Zastosowanie współczynnika odchylenia na koszt materiału lakierniczego uzasadnione było faktem, że nadwozie pojazdu nie było pokryte lakierem premium. O ocenie pozwanego wystarczającą była naprawa pojazdu w warsztacie niezależnym, w którym stawki rbg obowiązują na poziomie niższym niż w (...) marki P.. Pismem z 23 maja 2018 proponowano powódce naprawa pojazdu w sieci naprawczej (...), co pozwalałoby spełnić postulat minimalizacji rozmiaru szkody – art. 16 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 17 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Powódka naprawiła pojazd i naprawa ta przywróciła jego stan sprzed zdarzenia a wydatki na to poniesione nie przekroczyły wypłaconego odszkodowania. Ponieważ powódka naprawiła pojazd, zastosowanie winna znaleźć metoda rachunkowa kosztów naprawy pojazdu a nie metoda kosztorysowa właściwa dla sytuacji, w których do naprawy nie doszło. Co do kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany zaprzeczył jakoby została ona zawarta 8 maja 2018, niezbędny czas naprawy a tym samym i najmu wynosił 35 dni a stawka 250 zł za rbg mieściła się w granicach średnich cen rynkowych powiatu (...) dla pojazdów dostawczych. O antydatowaniu umowy najmu świadczy praktyczna niemożliwość zawarcia takiej umowy w dniu zdarzenia, które miało miejsce o godz. 20:30 w K., w miejscu odległym od zdarzenia o 350 km, tj. w L.. Powódka w niczym nie uzasadniony sposób opóźniła oględziny o 7 dni. Powódka winna skorzystać z oferty najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalni partnerskich (...) lub zawrzeć umowę z innym podmiotem, lecz w uwzględnieniu stawki dziennej oferowanej jej przez (...) pismem z 23 maja 2018 (140,- zł za dobę). Powódka zgłaszając szkodę nie wskazała na potrzebę skorzystania z pojazdu zastępczego, dlatego ofertę przedstawiono jej dopiero 23 maja 2018. Obowiązek uwzględnienia oferty wypożyczalni współpracujących z ubezpieczycielem pod rygorem ograniczenia odpowiedzialności odszkodowawczej płynie zdaniem pozwanego z uchwały Sądu Najwyższego wydanej 24 sierpnia 2017 w sprawie III CZP 20 / 17, w której zwrócono uwagę na obowiązek zachowania rozsądnej proporcji pomiędzy korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Według Sądu Najwyższego nie uzasadnia skorzystania z droższej oferty taka okoliczność jak konieczność nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego zaproponowanego przez ubezpieczyciela, sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu przedsiębiorcy prowadzącego zakład naprawczy czy konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem, w praktyce – najczęściej telefonicznego. Powódka, zobowiązana do współpracy z dłużnikiem (art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z 22. V. 2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych) winna bezpośrednio po zdarzeniu zgłosić w pierwszej kolejności do (...) potrzebę najmu pojazdu zastępczego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 17. XI. 2011 wydanej w sprawie III CZP 5/11 nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym w wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane z tej racji, że istnieje obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 par. 2 kc i art. 362 kc i art. 826 kc). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowym nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji – gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Co do dodatkowego kosztu uzyskania kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 300,-zł brutto czyli bez możliwości odliczenia podatku VAT, pozwany zaprzeczył jakoby wydatek ten pozostawał normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem. Uchwała Sądu Najwyższego z 18. V. 2004 zapadła w odmiennym zdaniem strony pozwanej stanie faktycznym bowiem w tamtym postępowaniu ubezpieczyciel negował także samą zasadę swej odpowiedzialności a nadto badanie tego czy powstanie kosztorysu było obiektywnie uzasadnione musi każdorazowo odbyć się stosownie do okoliczności sprawy. Nadto samo zlecenie ekspertyzy to następstwo przygotowania do procesu sądowego a nie zdarzenia komunikacyjnego a nadto nie jest to ani koszt postępowania ani wydatek, o którym mowa w art. 826 par. 4 kc.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 maja 2018 o godz. 13.48 doszło w K. do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd dostawczy marki P. (...) o nr rej. (...) należący do T. C. zamieszkałej w L., która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m. in. usług transportowych. Samochodem R. udostępniła w ramach swej działalności innemu podmiotowi - bezsporne.

Sprawca kolizji – obywatel niemiecki, posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC w (...) towarzystwie (...) – bezsporne, nadto akta szkody **CD k. 82**.

Z racji rozmiaru i charakteru uszkodzeń dalsza samodzielna jazda samochodem nie była możliwa (dowód : akta szkody – CD k. 82).

(...), w ramach polisy sprawcy, zapewniło po zdarzeniu samochód **osobowy** dla kierowcy oraz pasażerów samochodu, który uległ kolizji. T. C. z chwilą kolizji została pozbawiona możliwości zarobkowania z wykorzystaniem spornego samochodu. W związku z tym, kiedy dowiedziała się o kolizji, jeszcze tego samego dnia zawarła w L. umowę najmu **dostawczego** pojazdu zastępczego, który wykorzystywała w swej działalności gospodarczej do czasu naprawy pojazdu uszkodzonego (dowód : przesłuchanie powódki z 19 marca 2019 k. 89 v, umowa najmu k. 28).

Dnia 11 maja 2018 T. C. zgłosiła telefonicznie szkodę, w dniu 22 maja 2018 odbyły się pierwsze oględziny pojazdu, zaś po ujawnieniu kolejnych uszkodzeń : w dniu 6 czerwca 2018 – oględziny dodatkowe i w tym samym dniu opracowano kosztorys ofertowy (dowód : akta szkody CD k. 82).

(...) prowadziło postępowanie likwidacyjne jako korespondent na ternie Polski niemieckiego ubezpieczyciela A. (...) – bezsporne.

Decyzją z 22 maja 2018 (...) SA w W. oszacowało koszt naprawy na 4.183,04 zł plus VAT zł zaś koszty najmu pojazdu zastępczego ustalono na 4.060,- zł, przyjmując iż był on uzasadniony przez 29 dni a stawka dzienna najmu winna wynosić 140,- zł i takie kwoty T. C. wypłacono (dowód : pismo k. 30 – bezsporne).

Uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego w związku z kolizją z 8 maja 2018 wynosił 36 kolejnych dni kalendarzowych (dowód : opinia biegłego k. 162 – 169), zaś stawka 250,- zł za jeden dzień najmu mieści się w granicach przeciętnych stawek rynkowych najmu pojazdów dostawczych tej klasy (dowód : opinia biegłego k. 221). Powódka domagała się zwrotu kosztów najmu tylko za 35 dni – bezsporne. Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji wyniósł 13.012,70 zł plus VAT i obejmował zastosowanie części jakości Q (dowód : opinia biegłego 167 i 170).

Sąd zważył co następuje :

Bezspornym w sprawie było to, że powódce przysługiwało wobec pozwanej roszczenie o naprawie nie szkody majątkowej powstałej w wyniku uszkodzenia jej samochodu w kolizji drogowej. Szkoda miała tu charakter częściowy.

Spór w sprawie dotyczył jedynie wysokości należnego powódce odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu oraz z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego. Strona pozwana negowała także zasadność zwrotu powódce poniesionych przez nią kosztów opinii prywatnej sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania.

W toku postępowania likwidacyjnego szkodę powódki w pojeździe oszacowano na 4.183,04 zł, zaś zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego na 4.060,- zł. Ponieważ powódka twierdziła, że wypłacone jej odszkodowanie zaniżono, przeprowadzono w sprawie dowód z opinii niezależnego od stron biegłego z zakresu techniki samochodowej, który to dowód miał w sprawie zasadnicze znaczenie.

W oparciu o opis uszkodzeń pojazdu zawarty w kalkulacji szkody sporządzonej przez pozwaną spółkę znajdujący pełne potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej oraz system A. – niezależny produkt do kalkulacji kosztów naprawy

pojazdów oparty o dane producenta w zakresie robocizny i oryginalnych części zamiennych a wyposażenie pojazdu ustalono w oparciu o dane zawarte w zakodowanym numerze nadwozia VIN. Biegły zastosował stawkę 100,- zł za 1 rbg na prace blacharskie i lakiernicze, co wedle ustaleń biegłego było stawką przeciętną w zakładach działających poza siecią (...) P. na terenie miejsca zamieszkania powódki (L.) w dacie powstania szkody. Niezbędny i celowy koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji z wykorzystaniem oryginalnych części alternatywnych Q oraz zamienników PC i PT w maju 2018 biegły ustalił na **13.012,70 zł plus VAT** (dowód : opinia biegłego k. 167 i 170 – 178). Sąd podzielił wnioski biegłego w tym zakresie mając na uwadze zasadę zupełności restytucji czyli przywrócenia do stanu poprzedniego pod każdym istotnym względem np. stanu technicznego, części składowych, trwałości, wyglądu estetycznego. Z tej przyczyny nie może być mowy o automatyzmie w stosowaniu części nieoryginalnych przy obliczaniu przez ubezpieczycieli wysokości odszkodowania tylko dlatego, że są tańsze i znajdują się z obrotu.

W oparciu o akta postępowania likwidacyjnego biegły ustalił, iż uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego wyniósł 36 dni. Czas ten należy liczyć od daty kolizji tj. 8 maja 2018. Ponieważ kosztorys został opracowany przez ubezpieczyciela 6 czerwca 2018 dopiero w tej dacie mogła rozpocząć się naprawa. Naprawa wymagała 31 rbg czyli 4 dni roboczych (31 : 8 godzin pracy dziennie) a przy uwzględnieniu dni wolnych od pracy (10 i 11 czerwca 2018) dawało to 6 dni roboczych tj. do 12 czerwca 2018 a czas całego procesu likwidacyjnego objął okres od 8 maja 2018 do 12 czerwca 2018 czyli 36 dni. Jedyne kryteria jakie stosują wypożyczalnie samochodów dla stawek najmu pojazdu za godzinę to ilość dni najmu lub limit kilometrów. Stawki te nie są i nie były nigdy uzależniane od rozstawu osi pojazdu czy długości i wysokości skrzyni ładunkowej. Stawka 250,- zł wynikająca z umowy, którą powódka zawarła 8 maja 2018 (k. 28) za dobę mieściła się w granicach przeciętnych stawek najmu dla pojazdów tej klasy w okolicach L., na co wskazuje zestawienie takich stawek – opinia k. 221. Powódka dochodziła odszkodowania obejmującego 35 dni najmu, co przy zastosowaniu stawki ustalonej w zawartej przez nią umowie na 250,- zł dało **8.750,- zł**.

Sąd podzielił wnioski biegłego ponieważ zostały logicznie i wyczerpująco w ocenie sądu uzasadnione w formie pisemnej a następnie – w konsekwencji wątpliwości zgłoszonych przez strony – w formie ustnej oraz w kolejnych opiniach uzupełniających. Pan Biegły ma ponad dwudziestoletnie doświadczenie w opiniowaniu w tym zakresie a opinia nie wzbudziła wątpliwości sądu co do jej rzetelności czy poprawności metodologicznej.

Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz także sumy 300,- zł kosztów opinii prywatnej. Pozwany stał na stanowisku, że okoliczności sprawy nie uzasadniają obciążenia go tym kosztem bowiem nie odmówił wypłaty odszkodowania a więc opinia nie była potrzebna. Wstępne rozeznanie na temat wartości szkody możliwe było w każdym warsztacie samochodowym lub w internecie a nadto skoro naprawy już dokonała to jej koszt był jej przecież znany. Sąd nie podzielił oceny strony pozwanej. Wprawdzie zlecenie takiej opinii przez powódkę bez wątplenia było elementem przygotowania się do niniejszego procesu, jednakże nie niweczy to celowości jej zaciągnięcia – tylko fachowa opinia pisemna poprzedzona analizą pełnego materiału dowodzącego rozmiaru szkody (czego nie sposób ustalić w sieci), pozwoliła na ocenę czy wypłacone odszkodowanie zostało zaniżone czy też nie a tym samym czy racjonalnym będzie wytoczenie powództwa w tej sprawie. Z tych przyczyn sąd uwzględnił te koszty poniesione przez powódkę (**300,- zł**) jako kolejny (trzeci po wartości szkody w pojeździe i kosztach najmu) składnik odszkodowania opartego o przepis art. 361 par. 1 kc.

Sąd dał wiarę powódce słuchanej w charakterze strony 19 marca 2019, jednakże dowód ten nie wniósł wiele do sprawy, poza jej wyjaśnieniem, że oględziny zlecone przez (...) odbyły się z opóźnieniem przez nią spowodowanym ponieważ chciała aby dokonał ich jej ubezpieczyciel, ale kiedy dowiedziała się, że to niemożliwe – zgodziła się na oględziny (...).

Mając na względzie powołane okoliczności oraz fakt, że powódce wypłacono już sumę 8.243,04 zł - szkoda i najem, sąd na mocy przepisu art. 13 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13.819,04 zł obejmującą zarówno niedoszacowaną przez pozwaną wartość szkody w pojeździe jak i niedoszacowane koszty najmu pojazdu zastępczego a nadto koszt opinii prywatnej weryfikującej na potrzeby powódki poprawność procesu likwidacji szkody podjętego przez ubezpieczyciela (punkt I wyroku).

W punkcie II wyroku oddalono powództwo w niewielkim zakresie, w którym nie znalazło ono potwierdzenia w zebranych w sprawie dowodach.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na mocy przepisu art. 98 kpc tj. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. Powódka wygrała w 93,98 %, pozwany wygrał w 6,02 %. Powódka poniosła w sprawie koszty na łączną kwotę 5.352 zł (735 zł opłata od pozwu, 3.600 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł opłata od pełnomocnictwa i 1.000,- zł zaliczka na opinię). Pozwana poniosła koszty w łącznej kwocie 3.617 zł (wynagrodzenie pełnomocnika i opłata od pełnomocnictwa). Skarb państwa wyłożył 908,65 zł na opinię biegłego. Łącznie koszty w sprawie wyniosły zatem 9.877,65 zł, z czego powódka winna zapłacić 6,02 % (w takim zakresie przegrała) czyli 594,63 zł. Zapłaciła 5.352,- zł czyli o 4.757,37 zł za dużo. Pozwana winna zapłacić 93,98 % wszystkich kosztów czyli 9.283,02 zł a zapłaciła 3.617 zł czyli o 5.666,02 zł za mało. Pozwana winna zatem zwrócić powódce 4.757,37 zł oraz Skarbowi Państwa 908,65 zł, co łącznie da 9.283,02 zł odpowiadające temu w jakim zakresie przegrała proces. Z tych względów o kosztach orzeczono jak w pkt III i IV wyroku.